

впливати на поточний стан і тенденції для розвитку підприємства, визначати масштаб і напрямки змін, і планувати подальше вдосконалення потенціалу та управління ресурсами. Виникає потреба у дослідженні особливостей управління ресурсним потенціалом підприємства та пошуком всіх можливих шляхів підвищення ефективності управління.

Список використаних джерел:

1. Краснокутська Н. С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: Навчальний посібник. - Київ: Центр навчальної літератури, 2005. - 352 с.
2. Кузнєцова Т.В., Красовська Ю.В., Подлевська О.М. Управління потенціалом підприємства: Навчальний посібник. - Рівне : НУВГП, 2017. - 196 с.
3. Довгаль, Н. С. Методичні основи оцінки ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства / Н. С. Довгаль // Науково-технічна інформація. - 2008. - № 4. - С. 55-57.

РОЛЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ У РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

В. Ю. ПРОДАН, здобувач вищої освіти
І (бакалаврського) рівня
Ю. Ю. ВЕРГЕЛЮК, канд. екон. наук, доцент
*Державний податковий університет
м. Ірпінь, вул. Університетська, 31
vadim.prodan.2002@gmail.com*

Основою економічного зростання будь-якого підприємств в сучасному мінливому середовищі є лише ціленаправлене формування інноваційного потенціалу та ефективне його використання для забезпечення їх сталого економічного функціонування. Воно здійснюється за допомогою впровадження інновацій на ґрунтуючись на основі нових знань та отриманої інформації від здійснення підприємницької діяльності, підвищення інтелектуального капіталу та збільшення його ринкової вартості як на національному, так і на міжнародних ринках. Тому однією з ключових та необхідних етапів стратегічного управління суб'єктом господарювання є ефективна розробка інвестиційної стратегії.

Інвестиційна стратегія – «це система цілей визначених на довгостроковий період інвестиційної діяльності суб'єкта господарювання, що окреслені загальними завданнями його розвитку та інвестиційною ідеологією, а також вибору найефективніших напрямків та методів їх досягнення». Тобто це сукупність визначених правил для прийняття рішення та перелік рішень, що визначає шляхи акумулювання, накопичення і використання фінансових ресурсів. На думку науковців саме, від рівня прогнозованості економіки визначаються можливості фінансового планування як на довгостроковій, так і короткостроковій основі [1].

Стратегія інвестиційної діяльності характеризує вибір основних напрямків інвестиційних вкладень згідно перспективного плану розвитку, підготовку і формування перспективного інвестиційного портфелю та фінансове забезпечення інвестиційних проєктів. Їй притаманний підпорядкований характер і узгодженість по основних цілях та етапах впровадження. Тобто в цьому випадку інвестиційна стратегія в цьому випадку визначається, як важливий напрямок гарантування ефективного розвитку суб'єкта господарської діяльності відповідно до обраної загальної економічної стратегії [2].

Формування інвестиційної стратегії підприємницької структури викликана впливом зміни зовнішнього інвестиційного середовища. Швидкі темпи зміни макроекономічних показників, що впливають на інвестиційну діяльність підприємства, швидкість технологічного розвитку, коливаннями кон'юнктури ринку, вітчизняної інвестиційної політики та загальних форм державного регулювання не можуть забезпечити якісне управління інвестиційною діяльністю, якщо не застосовувати новітніх механізмів і аспектів, що будуть пристосовані до таких умов. Інвестиційна стратегія забезпечує відповідну програму організаційної поведінки у контексті здійснення найбільш суттєвих стратегічних рішень інвестиційної діяльності [3].

Наступним не менш важливим етапом, виступає розробка інвестиційної стратегії, основна її роль полягає в: реальній оцінці інвестиційної спроможності підприємства; прогнозуванні можливих варіації розвитку неконтрольованих підприємством ризиків зовнішнього інвестиційного середовища та мінімізації можливих негативних наслідків для діяльності суб'єкта господарювання; характеристиці основних порівняльних переваг підприємства з його конкурентами в інвестиційній діяльності; забезпеченні чіткого взаємозв'язку стратегічного, тактичного й оперативного управління інвестиційною діяльністю підприємства [2]. В її основі лежить сучасна концепція «стратегічного менеджменту». Вона показує чітке стратегічне позиціонування підприємства (включаючи і інвестиційну її позицію), зображене в системі принципів і основних цілей його існування, механізмах безпосередньої взаємодії суб'єкта й об'єкта управління, а також між елементами господарської та організаційної структури і формах пристосування до мінливих умов зовнішнього середовища [3].

Отже, можемо зробити висновок, розробка інвестиційної стратегії дозволяє приймати ефективні управлінські рішення, пов'язані з розвитком підприємства в умовах змін зовнішніх і внутрішніх факторів. Впровадження інвестиційної стратегії в мінливих умовах бізнес-середовища є досить складним процесом, тому при здійсненні цих процесів потрібно враховувати всі деталі та можливі ризики, для того щоб зробити дійсну оцінку інвестиційних можливостей суб'єкта господарювання, та гарантувати максимальне використання його внутрішнього інвестиційного потенціалу.

Список використаних джерел:

1. Korneev V. V., Khodzhaian A. A., Vergeluk Yu. Yu., Koverninska Yu. V. Monetary policy: regulatory news and change in the movement of financial flows. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. 2019. Vol. 4, № 31. P. 375-384. URL: <http://ir.nusta.edu.ua/jspui/handle/doc/4425?locale> (дата звернення 15.10.2022).

2. Добриніна Л. В. Підприємство як учасник фінансового ринку, його інвестиційні стратегії. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2019. Вип. 23(1). С. 80-83. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuumevcg_2019_23\(1\)_18](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuumevcg_2019_23(1)_18) (дата звернення 15.10.2022).

3. Сігаєва Т.Є. Вдосконалення напрямків формування інвестиційної стратегії інноваційного підприємства. *Вісник Херсонського національного технічного університету*. 2019. № 4. С. 221-226. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/vdoskonalennya-napryamkiv-formuvannya-investitsiynoyi-strategiyi-innovatsiynogo-pidpriemstva> (дата звернення 15.10.2022).

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОПТИМІЗАЦІЇ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА

В. В. ПУШКІН, студент
*Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця*
61001 Україна, м. Харків, пр. Науки, 9а
zhuiv12@gmail.com

Стабільність фінансового стану підприємства значною мірою залежить від раціонального використання грошових потоків, можливості задовольняти дефіцит та генерування їх у достатній кількості. Оптимізація грошових потоків підприємства являє собою процес вибору найкращих форм організації їх на підприємстві з урахуванням умов і особливостей здійснення його діяльності. Основними цілями оптимізації грошових потоків підприємства є: забезпечення збалансування обсягів додатного і від'ємного грошових потоків; забезпечення синхронності формування окремих видів грошових потоків у часі; забезпечення умов зростання чистого грошового потоку підприємства. Етапи оптимізації грошових потоків з відповідними методами наведені у табл.1.

Відповідно до табл. 1, першим етапом оптимізації грошових потоків є вивчення факторів, які впливають на їх об'єм і характер формування в часі. Ці фактори можна розділити на зовнішні і внутрішні. Системний факторний вплив надає змогу проводити процес оптимізації грошових потоків підприємства, а саме виявити основу такої оптимізації і забезпечити збалансований об'єм додатного і від'ємного їх видів, які впливають на результат діяльності підприємств і можуть являти собою як дефіцитний, так і